

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/40/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313202982
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5313202982.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstríka vo veci starostlivosti o mal. deti: D. A., nar. XX.XX.XXXX a V. A., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom u matky, štátnych príslušníkov Slovenskej republiky, v konaní zastúpené súdom ustanoveným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, za účasti rodičov maloletých detí: matky X. A., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX N. XXXX, štátnej príslušníčky Slovenskej republiky, právne zastúpenej splnomocneným zástupcom Mgr. Michalom Durajom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie N. XXXX, XXX XX P. a otca V. A., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom Q. XXX/XX, K., toho času bytom (i ako adresa na doručovanie) E. XX, N. XXXXX, Spolková republika Nemecko, štátneho príslušníka Slovenskej republiky, právne zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária Andrea Havelková, s. r. o., so sídlom D. Dlabača 2748/28, 010 01 Žilina, o návrhu matky maloletých detí na zvýšenie výživného, na odvolanie matky maloletých detí proti rozsudku okresného súdu Čadca č. k. 10P/35/2013-138 zo dňa 19.11.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zvýšil výživné naposledy, určené právoplatným rozsudkom okresného súdu Čadca č. k. 16P/140/2011-44 zo dňa 14.12.2011, u maloletého V. A., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 150,00 eur na sumu 200,00 eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2013, nedoplatok z titulu zvýšenia výživného za obdobie od 01.09.2013 do vyhlásenia rozsudku vrátane splatného výživného do 30.11.2013 v sume 150,00 eur na maloletého V. uložil otcovi zaplatiť k rukám matky maloletého v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti návrh matky o zvýšenie výživného na maloletú D. A. zamietol. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. Z výsledkov vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že naposledy o výške výživného bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 16P/140/2011-44, ktorým bolo uložené otcovi platiť na maloletého V. A., nar. XX.XX.XXXX výživné vo výške 150,00 eur mesačne a na maloletú D. A. sumou 200,00 eur mesačne. V tom čase bola matka maloletých detí na rodičovskej dovolenke s maloletou X., jej príjmom bol rodičovský príspevok v sume 190,10 eur mesačne, otec bol zamestnaný u zamestnávateľa INA Kysuce, a. s., kde zarábala 750,00 eur mesačne, od novembra 2011 pracuje v zahraničí. Maloletá D. bola žiačkou základnej školy, maloletý V. navštevoval materskú škôlku. Od 01.11.2012 je otec zamestnaný u zamestnávateľa Emil Bucher GmbH & CO. KG Modell und Maschinenbau, u ktorého je zamestnaný od 01.11.2012 na základe predloženej pracovnej zmluvy zo dňa 09.08.2012 za dohodnutú mzdu 2.600,00 eur mesačne brutto. Podľa predloženého potvrdenia zamestnávateľa o výške mzdy zo dňa 07.10.2013 je jeho priemerný čistý príjem 2.036,23 eur mesačne. Platí nájomné 580,00 eur mesačne, na elektrinu 50,00 eur mesačne, internet, telefón 31,50 eur mesačne, cestovné do zamestnania 50,00

eur mesačne, splátky úverov v Prvej stavebnej sporiteľni, a. s. 46,47 eur mesačne, platy poistenia maloletých detí spolu 32,00 eur mesačne a iné výdavky. Po zhodnotení výsledkov dokazovania, okresný súd ustálil, že ku kvalifikovanej zmene pomerov došlo u maloletého V., ktorý oproti predchádzajúcemu rozhodovaniu súdu v súčasnosti už absolvuje povinnú školskú dochádzku v základnej škole, ktorej začiatok všeobecne súdna prax akceptuje ako dôležitú okolnosť a jeden z medzníkov spravidla opodstatňujúci podstatnejšiu úpravu výšky výživného na maloleté deti. Zvýšené výdavky z dôvodu zhoršeného zdravotného stavu maloletých, matka špecifikovala, preukázala predloženými citovanými listinnými dôkazmi i prostredníctvom vykonaného šetrenia súdom ustanoveným kolíznym opatrovníkom. Matka je naďalej na rodičovskej dovolenke, jej jediným príjmom je rodičovský príspevok. K čiastočnej zmene majetkových pomerov došlo v dôsledku vyporiadania zaniknutého BSM po rozvoze. Vzhľadom na to, že vekový rozdiel medzi maloletými deťmi D. a V. je približne dva roky a predchádzajúcim rozhodnutím okresného súdu bola určená výška výživného v prospech maloletej D. na sumu 200,00 eur mesačne, okresný súd zmenil výživné iba vo vzťahu k maloletému V. s tým, že podľa jeho názoru k tak kvalifikovanej zmene pomerov na strane maloletej D. nedošlo, aby bolo potrebné vykonať i zmenu výšky výživného. Uviedol, že určené výživné na maloleté deti v rovnakej výške po 200,00 eur mesačne zodpovedá požiadavke zabezpečenia opodstatnených potrieb maloletých detí vzhľadom na ich vek, školskú dochádzku, mimoškolské aktivity i zdravotný stav, s prihliadnutím k možnosti jeho zvyšovania v budúcnosti vzhľadom na vyšší vek maloletých detí. Zároveň so zvýšením výživného v prospech maloletého V. rozhodol i zameškanom výživnom.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote doručila odvolanie matka maloletých detí. Zastala názor, že okresný súd neúplne zistil skutkový stav veci, nevykonala navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Syn V. sa stal žiakom prvého ročníka na základnej škole v Skalitom, dcéra D. je tretiačkou a zmena nastala i na strane povinného, ktorý začal žiť a pracovať v Nemeckej spolkovej republike. Uviedla, že v zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Zákon o rodine nevyžaduje, na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku, aby išlo o podstatnú zmenu pomerov. Podstatnou zmenou je najmä skutočnosť, že maloletý V. nastúpil do septembra 2013 na povinnú školskú dochádzku, maloletá D. sa stala žiačkou tretieho ročníka na základnej škole, teda i u nej nastala potreba zvýšenia výživného. I keď je pravdou, že navrhovateľka sa stala po vyporiadaní BSM vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX kat. úz. N., na predmetnej nehnuteľnosti je zapísaná ťarcha záložného práva v prospech Štátneho fondu rozvoja bývania a v predmetnej nehnuteľnosti žijú obe maloleté deti odporcu a navrhovateľky, ktorí majú obaja povinnosť zabezpečovať ich výživu, starostlivosť a výchovu. Okresný súd nezohľadňoval majetkové pomery odporcu, skutočnosť že je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, rodinný dom č. súp. XXXX v obci A.. Navyiac navrhovateľka sa o deti stará výlučne sama, poskytovaním prevažne vecných plnení, pričom jedinou povinnosťou zo strany odporcu je podieľať sa na výžive detí finančným plnením. Z výsledkov vykonaného dokazovania je možné vyvodiť, že odporca je schopný prispievať na výživu maloletých detí D. a V. vyššou sumou než bolo uložené v rozsudku okresného súdu. I kolízny opatrovník v zmysle vykonaného šetrenia navrhol zvýšenie výživného na obe maloleté deti. Poukazoval na rozdielnu životnú úroveň oboch rodičov a na podstatne negatívnejšie životné podmienky na strane matky detí, ktorá sama zabezpečuje osobnú starostlivosť o deti. V nadväznosti na uvedené žiadala zmeniť rozsudok okresného súdu a uložiť otcovi platiť výživné v prospech maloletej D. vo výške 240,00 eur a na maloletého V. sumou 250,00 eur mesačne.

Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky žiadala rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť. Uviedol, že o zmene pomerov možno hovoriť len u maloletého V.. V tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu Žilina, kde nástup dieťaťa na povinnú školskú dochádzku nepovažoval za jediné kritérium pre zmenu výživného, a teda žiadala preskúmať, či v skutočnosti nastala u maloletého V. tak závažná zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala i zmenu výživného. Za zásadnú zmenu pomerov na strane otca považoval, že od XX.XX.XXXX sa mu narodil syn I. A., čím došlo k rozšíreniu vyživovacích povinností na jeho strane. Uviedol, že od naposledy určeného výživného na maloletú D. približne dva roky, nenastala žiadna zásadná zmena pomerov, nakoľko skutočnosti, ktoré uvádzala matka ako dôvod na zmenu pomerov boli dané už aj v čase predchádzajúceho rozhodnutia. U otca sa zvyšovalo nájomné, pribudla mu ďalšia vyživovacia povinnosť. Pokiaľ matka uvádzala, že je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti, upresnil, že jeho spoluvlastnícky podiel predstavuje iba 1/6, a teda z tohto spoluvlastníctva nemá žiaden majetkový prospech. Poukazoval, že finančná situácia mu

neumožňuje zakúpiť si vlastné bývanie, je nútený bývať v podnájme a z výdavku na nájomne nie je možné vyvodzovať vyššiu životnú úroveň otca. I súdom určené výživné na maloletého V. vo výške 200,00 eur mesačne označil za podstatne nedôvodné a príliš vysoké.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Po preskúmaní vecí odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil (§157 ods. 2 O.s.p.).

I podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na to, že o výške výživného bolo rozhodované rozsudkom Okresného súdu Čadca 14.12.2011, nemohlo po uplynutí dvoch rokoch dôjsť k tak zásadnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala i zvýšenie výživného spôsobom navrhovaným matkou. Správne okresný súd ustálil, že k podstatne závažnejšej zmene pomerov došlo iba u maloletého V., ktorý nastúpil do prvého ročníka základnej školy a túto zmenu premietol i do výšky zvýšeného výživného.

Pokiaľ sa týkalo D., táto nastúpila do tretieho ročníka základnej školy, avšak matka nepreukázala, že by v súvislosti s touto skutočnosťou došlo k výraznej zmene výdavkov, ktoré je nútená na uspokojovanie jej potrieb vynakladať proti stavu, aký bol v čase predchádzajúceho rozhodnutia.

Je tiež potrebné uviesť, že výživné má spotrebný charakter, čo znamená, že slúži predovšetkým na uspokojovanie bežných odôvodnených potrieb maloletých detí a jeho výška sa odvíja predovšetkým od veku maloletých detí, ich zdravotného stavu a tomu zodpovedajúcich odôvodnených potrieb. I keď je potrebné pri určovaní výšky výživného zohľadňovať i osobnú starostlivosť rodiča, ktorému deti boli zverené, je vyživovacia povinnosť zákonnou vyživovacou povinnosťou obidvoch rodičov, ktorá je určená podľa toho ako je ktorý z nich schopný sa na životnej úrovni maloletých detí podieľať.

Správne preto okresný súd pri ustálení výšky výživného zohľadňoval nie len povinnosť otca, ale i povinnosť matky, a teda i jej schopnosti a možnosti. Súdom určená výška výživného 200,00 eur mesačne v prospech oboch maloletých detí je spôsobilá dostatočne pokryť ich odôvodnené potreby.

Z týchto dôvodov potom odvolací súd stotožniac sa s odôvodnením rozhodnutia zo stany okresného súdu toto ako správne podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko v danom prípade ide o konanie, ktoré je možné začať i bez návrhu a v ktorom si každý z účastníkov hradí vlastné trovy konania sám.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.